

РЕШЕНИЕ

№ 1890

гр. София, 16.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 19.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **12779** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], чрез адв. Л. Д., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ап. 2 против Решение № ПО-121/14.10.2019 г. на Директор на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите С. (ТД на НАП С.), с което е оставена без уважение жалбата му против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. № С190022-023-0002807/20.09.2019 г., издадено от М. Б. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

В жалбата се твърди, че решението е немотивирано, необосновано и незаконосъобразно. Подробни съображения са изложени в депозираната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да отмени Решение № ПО-121/14.10.2019 г., с което е оставена жалбата му като неоснователна срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С190022-023-0002807/20.09.2019 г. В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован се явява лично и с адв. Д., която поддържа жалбата, моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения. Претендира разноси, съгласно представен списък по чл. 78 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП С., редовно призован се представлява от

юрисконсулт И., която оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и недоказана. Моли съда да остави в сила Решение № ПО-121/14.10.2019 г. на Директор на ТД на НАП [населено място]. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд-София град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните, и след направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно изискванията на ДОПК, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който е предвидено обжалване пред съд, съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК. Решението на ТД на НАП-С. е връчено на жалбоподателя на 20.10.2019 г., видно от представеното известие за доставяне по електронен път /л.18/. Жалбата е подадена на 25.10.2019 г., видно от положения вх. № 53-07-227/25.10.2019 г., лично от жалбоподателя, което я прави процесуално допустима.

Съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № С190022-023-0002807/20.09.2019 г. е издадено по отправено мотивирано искане на Полислава П. Б.-Д., на длъжност Главен инспектор по приходите във връзка с ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221019002982-020-001/09.05.2019 г., връчена по електронен път на 12.06.2019 г. Със ЗИЗВР № Р-22221019002982-020-002/10.09.2019 г. и ЗИЗВР № Р-22221019002982-020-003/09.10.2019 г., срокът на извършване на ревизията е до 12.11.2019 г. Установено е, че основната дейност на настоящия жалбоподател е производство на електрическа енергия от възобновяеми и алтернативни източници – фотоволтаична електроцентрала. В хода на ревизията е изготвено ИПДПОЗЛ № Р-22221019002982-040-001/24.07.2019 г., връчено по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 07.08.2019 г. Извършени са посещения на деклариран от дружеството адрес за кореспонденция и е установено, че на същия се намира необитаема сграда, в която се извършват ремонтни дейности. От органите по приходите е извършена проверка в имотния регистър към Агенция по вписванията, при която е установено, че [фирма] притежава недвижими имоти върху които има учредени ипотeki и възбрани. Върху търговското предприятие е учреден особен залог в полза на банка. Съгласно искането за предварително обезпечение на задължения и мотиви за налагане на ПОМ, предполагаемият размер на задълженията на ревизираното лице е в размер на 600 000.00 лв. /шестстотин хиляди лева/, от които главница 410 000.00 лв. /четиристотин и десет хиляди лева/ и лихва 190 000.00 лв. /сто и деветдесет хиляди лева/ към 18.09.2019 г.

С издаденото ПНПОМ изх. № С190022-023-0002807/20.09.2019 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание на чл. 121, ал. 1 от ДОПК са наложени обезпечителни мерки, както следва:

1. Възбрана върху поземлен имот КИД 68134.1935.1069, вид собственост: частна, вид

територия: урбанизирана, НТП Ниско застрояване /до 10 м./, площ 9035 кв.м., стар номер 1069, квартал 15, парцел I, Заповед за одобрение на КККР № РД-18-68/02.12.2010 г. на Изпълнителен директор на АГКК, площ 90 345 кв.м., находящ се в [населено място], общ. Столична, местност „Г. глава“, с граници: 68134.1935.2081, 68134.1935.455, 68134.1935.1041, 68134.1935.1040, 68134.1935.457, 68134.1935.509, 68134.1935.2127, 68134.1935.2177, 68134.1935.2176, 68134.1935.2189, 68134.1935.2370, 68134.1935.2190, 68134.1935.2387, 68134.1935.1059, 68134.1935.1294, придобит с постановление за възлагане от 17.07.2017 г.;

2. Възбрана върху сграда, КИД 68134.1935.1069.1, вид собственост: частна, функционално предназначение: друг вид сграда за обитаване, брой етажи 2, застроена площ 159 кв.м., заповед за одобрение КККР № РД-18-68/02.12.2010 г. на Изпълнителен директор на АГКК, площ 90 345 кв.м., находящ се в [населено място], общ. Столична, местността „Г. глава“ с граници: сградата е в ПИ с идентификатор № 68134.1935.1069, придобит с постановление за възлагане от 17.07.2017 г.

ПНПОМ в връчено на дружеството-жалбоподател чрез упълномощено лице на 01.10.2019 г.

С жалба вх. № 53-07-227/07.10.2019 г., депозирана чрез главния публичен изпълнител до Директор на ТД на НАП [населено място], [фирма] е оспорило по административен ред законосъобразността на издаденото ПНПОМ.

С Решение № ПО-121/14.10.2019 г., издадено от Директор на ТД на НАП [населено място], жалбата на [фирма] е оставена без уважение, като неоснователна.

Жалбата е процесуална допустима, тъй като е подадена е в законоустановения срок, от легитимирано лице и при наличие на интерес от обжалване.

В хода на съдебното производство и във връзка с представените от административния орган писмени доказателства се установи, че с Определение № 999/06.02.2020 г., постановено по административно дело № 802/2020 г. по описа на АССГ на основание чл. 121, ал. 5 от ДОПК е продължен срокът на наложените с ПНПОМ изх.№ С190022-023-0002807/20.09.2019 г. със срок до приключване на ревизионното производство /л.146-148/. На 10.02.2020 г. е издаден Ревизионен доклад № Р-22221019002982-092-001/10.02.2020 г., с който са предложени за установяване задължения по ЗДДС, както следва: главница в размер на 247189.33 лв. и лихви в размер на 111 851.90 лв. /л.60-145/.

С Постановление за частична отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. № 10-13-00-20/20.11.2019 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място] е отменена частично възбраната, наложена с ПНПОМ изх. № С190022-023-0002807 от 20.09.2019 г. върху недвижимия имот по п.1 от постановлението за налагане на обезпечителни мерки - поземлен имот КИД 68134.1935.1069 /л.157/. В останалата част ПНПОМ изх. № С190022-023-0002807 от 20.09.2019 г. е оставено в сила до изричната му отмяна.

Независимо от изложеното, съдът намира, че жалбоподателят има правен интерес от

оспорване на решението, с което е потвърдено ПНПОМ изх. № С190022-023-0002807 от 20.09.2019 г., в цялост, доколкото съгласно чл.142 АПК, законосъобразността на административния акт се преценява към момента на издаването му. Съдът съобрази също и че към датата на депозиране на настоящата жалба -25.10.19г., не е налице акт на компетентния орган за отмяна на наложените обезпечителни мерки.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

ПНПОМ е издадено от компетентен административен орган, както и потвърждаващото го Решение № ПО-121/14.10.2019 г., което е предмет на съдебното оспорване. При издаването не са допуснати нарушения на материалния закон и съществено нарушение на административно производствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 2 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

Съдът, констатира, че първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 от ДОПК в конкретния случай не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от [фирма] са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложената съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК с ПНПОМ изх. № С190022-023-0002807 от 20.09.2019 г. възбрана върху недвижим имот, представляващ: сграда, КИД 68134.1935.1069.1, вид собственост: частна, функционално предназначение: друг вид сграда за обитаване, брой етажи 2, застроена площ 159 кв.м., заповед за одобрение КККР № РД-18-68/02.12.2010 г. на Изпълнителен директор на АГКК, площ 90 345 кв.м., находящ се в [населено място], общ. Столична, местността „Г. глава“ с граници: сградата е в ПИ с идентификатор № 68134.1935.1069, придобит с постановление за възлагане от 17.07.2017 г. с данъчна оценка 0.00 лв.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 от ДОПК в случая също не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1–8 от ДОПК не се изисква и затова неговата липса не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 от ДОПК, предвиждащо, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл. 165 от ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 от ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Не е налице и третото отменително основание. Спорните предварителни обезпечителни мерки са наложени при стриктно спазване на изискванията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Съдът приема, че ПНПОМ е издадено в съответствие с разпоредбата на чл. 121, ал.1 от ДОПК, а именно: от главния публичен изпълнител, в хода на висящо ревизионно производство, по мотивирано искане на орган по приходите, с цел да се предотвратят сделки и действия по разпореждане с имуществото на ревизираното дружество, които биха довели до невъзможност събирането на публични държавни вземания. Съгласно чл. 121, ал. 3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност.

Съдът намира, че не е нарушена разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, в който смисъл са изложени мотиви в обжалваното решение, които се споделят напълно. Разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, следва да бъде тълкувана съобразно систематичното ѝ място, като се държи сметка на засиления държавен интерес, регламентиран в чл. 121, ал. 1 от ДОПК, а именно: охрана на събирането на публични държавни вземания.

От друга страна, съдът съобрази и това, че всяко обезпечение неминуемо води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице. При издаване на постановлението за налагане на обезпечителни мерки, а и в решението на по-горестоящия орган, е съобразен размера на предполагаемото задължение, както и това, че върху притежаваните от дружеството недвижими имоти – обект на обезпечение, има учредени вещни тежести. Взето е предвид също и това, че банковите сметки на търговеца в БАКБ са обект на особен залог, а върху останалите му сметки има наложени запори. Ненапоследно място решаващият орган е съобразил, че проверяваното лице има предходни непогасени задължения в размер на над 150 000 лева .

Ето защо, съдът намира за неоснователно възражението, че към момента на налагане на обезпечителните мерки-предмет на настоящото обсъждане, е липсвала обезпечителна нужда или че същите са прекомерни.

С оглед горното, прилагането на процесната обезпечителна мярка се явява допустимо и законосъобразно, с оглед засиления обществен интерес, презюмиран от разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в който смисъл са изложени съображения и от

административния орган в обжалваното решение, които се споделят изцяло от настоящия състав.

В производството по чл. 197 от ДОПК, приходните органи, както и съдът, не могат да преценяват изводите на ревизиращите органи относно размера и дължимостта на предполагаемите публични задължения, с оглед на което доводите на жалбоподателя досежно размера на вземането са неоснователни. Преценката в обезпечителното производство се ограничава до това дали е налице обезпечителна нужда и дали ще се затрудни събирането на бъдещото публично вземане, като обезпечителната мярка не следва да води до сериозно възпрепятстване дейността на лицето (чл. 121, ал. 3 от ДОПК).

Съдът приема за правилни изводите в обжалваното решение, че наложените предварителни обезпечителни мерки са законосъобразни, при наличие на предпоставките по чл. 121, ал. 1 от ДОПК, както и, че не са налице доказателства, че същите водят до сериозно възпрепятстване дейността на ревизираното лице.

Ето защо, жалбата на на [фирма] против Решение № ПО-121/14.10.2019 г. на Директор на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите С., следва да бъде оставена без уважение.

Предвид изхода на правния спор, в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв. /петстотин лева/, на основание чл. 161 ДОПК вр. чл. 8 ал.3 от Тарифата към Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 197, ал. 2 във връзка с чл. 144, ал.1 от ДОПК, съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], чрез адв. Л. Д., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ап. 2 против Решение № ПО-121/14.10.2019 г. на Директор на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите С. (ТД на НАП С.), с което е оставена без уважение жалбата му против Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. № С190022-023-0002807/20.09.2019 г., издадено от М. Б. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], чрез адв. Л. Д., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ап. 2 да заплати на ТД на НАП-гр.С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв. /петстотин лева/ .

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: